

[H. Larsen (Bjerre).]

imidlertid et spørgsmål, om ikke sportsfiskeriet fortjener samfundets bevågenhed i noget højere grad, end tilfældet er i denne lovgivning. Igennem sportsfiskernes organisationer udrettes et ganske respektabelt arbejde i forbindelse med fiskebestandens pleje. Der ofres selv af mindre sportsfiskerforeninger meget betydelige beløb på udsætning af yngel. Når ministeren ikke har ment at kunne imødekomme foreningernes henstilling om indførelse af et særligt fisketegn, hvis provenu skulle bruges til en udvikling af fiskeplejen, vil jeg henstille, at der ved optagelse af særlige bevillinger åbnes udvej for en mere direkte støtte til dette arbejde med udsætning af yngel, thi her falder erhvervsfiskeriets og sportsfiskernes interesser så meget sammen, at begge parter kunne få både gavn og glæde deraf.

Hvad angår forslaget om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå, kan der ikke være meget at sige til, at denne lovgivning underkastes fornøden revision, således at den kommer til at svare til de bestemmelser, som bliver gældende i ferskvandsfiskeriloven i øvrigt; men det må egentlig beklages, at det ikke har været muligt at indarbejde dette særforlag i den øvrige fiskerilovgivning. Ændringerne vil sikkert ikke møde modstand, da ingen af dem rører ved selve princippet i den tidligere af tinget herom vedtagne lovgivning.

Ej heller lovforslaget om ændring i lov om afløsning af statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet vil få nogen til at stejle. Det skulle da lige være over titlen. Her overføres de bestemmelser i saltvandsfiskeriloven, der angår tvistigheder mellem de personer, der efter afløsningsloven nu er berettigede til ålefiskeriet, og de frie fiskere, og det er såre naturligt, at man lovgiver herom.

Ved en samlet vurdering af den omfattende lovgivning, som altså sigter på at gøre de mange bestemmelser, der angår dansk fiskeri, overskuelige, kunne det måske

være rimeligt at rejse det spørgsmål, om ikke denne lovgivning burde samles i en enkelt lov betitlet lov om fiskeri i Danmark, således at bestemmelserne vedrørende saltvandsfiskeriet, ferskvandsfiskeriet og fiskeriet i Randers Fjord og Gudenå blev et samlet hele. Når man endelig er inde på rationalisering, burde man vel nok rationalisere fuldt ud.

Fra alle sider vil man utvivlsomt bidrage til at skabe de bedst mulige vilkår for vort fiskerierhverv, således at ingen muligheder forspildes. Gennem årene har vort samfund da også i lighed med, hvad der finder sted over for andre erhverv, i egen velforstået interesse påtaget sig økonomiske byrder til fremme af fiskeriet. Således udviser statsregnskabet for 1962-63 en udgift på i alt 9,6 mill. kr., som er bevilget til formål angående fiskeriets trivsel. I dette beløb indgår også tilsyns- og kontrolforanstaltninger med 1.267.332 kr. Til varetagelse af det danske fiskeris interesser i udlandet indgår en bevilling på 530.000 kr., hvilket også er et synligt udtryk for den vægt, som vort land må lægge på en rimelig markedspleje for vort fiskerierhverv. Revisionen her må ses på baggrund af ønsket om at viderebefordre den kraftige udvikling, som fiskerierhvervet er inde i. Skønt antallet af udøvende inden for erhvervet er faldet med omtrent 1.400 inden for en 10 års periode, har omsætningen været meget stærkt stigende; alene eksportværdien er steget fra 184 mill. kr. til 630 mill. kr. fra 1951 til 1961. Betydningen heraf for vort lands samlede valutabalance er ikke svær at få øje på. Forhåbentlig vil det lykkes at fortsætte denne udvikling.

Men i forbindelse med de bestræbelser, der udfoldes for at skaffe afsætning for fangsterne, må det egentlig meget stærkt beklages, at forbruget af fisk i den daglige husholdning her i landet er alt for ringe. For år tilbage har videnskaben fastslået, at fisk, hvad enten det nu drejer sig om en gylden røget bornholmer eller en tommetyk kattegatrødspætte, indeholder netop alt det, den menneskelige organisme har brug for. Man